

HUNGER

for life, love, human contact, touch, freedom

6 Juni - 18 Juli, 2020

Clarinde Wesselink
Sarah Naqvi
Melanie Bonajo
Cevdet Ereğ
Gluklya

Clarinde Wesselink, *Horizon - Tale*, 2018, video with sound, 3:23 min

In deze uitzonderlijke tijd, waarin we allemaal een vorm van isolatie ervaren, is het alsof onze zintuigen zijn verscherpt en onze eetlust is aangewakkerd. Daarom presenteert AKINCI een groepsshow over *Honger*. *Honger* naar leven, liefde, menselijk contact, aanraking of vrijheid, met werken van Cevdet Ereğ, Sarah Naqvi, Gluklya (Natalia Pershina-Yakimanskaya), Melanie Bonajo en Clarinde Wesselink. Sommige van deze werken zijn gemaakt tijdens de quarantaine, anderen hebben door de omstandigheden nieuwe relevantie gekregen. We hopen dat *Honger* aan uw behoeften kan voldoen en u kan verleiden om de kunstwerken opnieuw, in het echt, te gaan bekijken.

Vlak voor de quarantaine liet **Sarah Naqvi** een aantal verfijnde kunstwerken vanuit haar thuisland India naar Nederland verschepen. Haar werk, waarin zij met veel lef politieke onderwerpen als feminisme en vrouwelijke kwetsbaarheid, genderfluiditeit en seksualiteit naar voren brengt, komt tot uitdrukking in haar puurste vorm met deze traditioneel geborduurde vulva's, losse lichaamsdelen en een bloederige onderbroek in vlammen. Het activisme van deze jonge kunstenaar is bewonderenswaardig, terwijl ze met haar materialen en methoden een zekere zachtheid weet te uiten, waarbij ze vaak teruggrijpt naar traditionele Indiase technieken. Naast de geborduurde werken laat *Honger* een reeks aangrijpende aquarelschilderijen zien, die eveneens pijnlijk relevant zijn.

Cevdet Ereğ's werk *SSS - Shore Scene Soundtrack* is een poging tot het nabootsen van de zee, of het nabootsen van een veel voorkomende natuurlijke gebeurtenis, door middel van twee handen en een stuk tapijt. Het werk bestaat uit een opname van de handbewegingen van Cevdet Ereğ op een synthetisch tapijt, dat op een Steinway Grand piano was geplaatst. Het geluid van de masserende bewegingen op het tapijt creëren in de perceptie van de kijker een beeld: we zien een boot aan de kust, zachtjes heen en weer schommelend op de golven. Opvallend is dat Ereğ hier een landschap in geluid weergeeft. Het tapijt wordt vergezeld door een instructieboek, met als ondertitel *Theme and Variations for Carpet*, een partituur in feite, met diagrammen die patronen voor aanraking suggereren. Het beschrijft ook de ervaring en kennis die de kunstenaar heeft opgedaan tijdens het uitvoeren van dit werk op verschillende plaatsen. *SSS* raakt thema's als technologie, mimiek of imitatie, performance en natuur- of landschapsschilderkunst.

Gluklya verwerkt de informatie en emoties tijdens de Corona-crisis door zich tot een van haar meest directe en persoonlijke vormen van artistieke productie te wenden: het tekenen. In kleurrijke, maar soms onheilspellende waterverf- en potloodtekeningen, laat ze zien wat social distancing werkelijk betekent. Gluklya's idee van 'kwetsbaarheid' wordt opnieuw voelbaar - een onderwerp dat niet moet worden geïnterpreteerd in de zin van 'schoonheid', maar van 'onzichtbare kracht'. In haar projecten gaat Gluklya in op de persoonlijke verhalen van haar personages, analyseert ze en onthult het conflict tussen politieke systemen en de innerlijke wereld van een persoon.

Melanie Bonajo's *TouchMETell*, gemaakt voor het Stedelijk Museum in Amsterdam en CineKid in 2019, is een video-installatie die kinderen (en volwassenen) aanzet tot nadenken en praten over intimiteit, hun grenzen en lichaamsbewustzijn. Melanie Bonajo en een groep kinderen van 6-8 jaar onderzoeken hoe ze hun eigen lichaam en fysiek contact met anderen ervaren. Melanie gebruikt open interviewtechnieken en kinesthetische speelvormen die plaatsvinden in een zacht, knuffelig en veelkleurig landschap van verschillend gevormde objecten. 'Wat is seks? Heeft liefde iets met seks te maken? Voel je emotionele pijn in je lichaam? Wat zijn gevoelens? Ben je wel eens eenzaam?' Met *TouchMETell* wil Bonajo een discussie op gang brengen over grenzen, genderrollen, fysieke autonomie en intimiteit en het gebrek aan fysiek contact in dit digitale tijdperk.

AKINCI is trots om het werk van **Clarinde Wesselink** in *Hunger* te introduceren. Clarinde maakt draagbare sculpturen, protheses en pakken die direct de fysieke beleving van een plek en een moment beïnvloeden. De kunstenaar legt haar bevindingen vast in performances, video's en tekeningen. Haar film *Horizon-Tale* komt voort uit een fysieke ervaring: de geur van vers geperst sinaasappelsap, het tintelende gevoel van gras op blote voeten, de plotselinge verschijning van langgerekte schaduwen in de nacht onder de gloed van een lantaarnpaal. Door een hoofddekkel te dragen - een prothese, zo je wilt - waaruit een lange dunne staaf ontspruit met een zware metalen bol erop, zou men zijn of haar ervaring van de wereld kunnen veranderen. *Horizon-Tale* laat zien hoe het dragen van vijf dergelijke protheses de zintuiglijke ervaring beïnvloedt. De acteurs verschijnen als bijna mythische wezens en bewegen zich door natuurlijke landschappen die langzaam overgaan in on aardse, onbekende landschappen. In de verfijnde potlood- en inkttekeningen zien we hetzelfde doorlopende onderzoek naar lichamelijke ervaringen, waarbij ook de visie van de kunstenaar op de recente ontwikkelingen wordt blootgelegd.

Het werk van Cevdet Ereğ (1974, Istanbul) wordt gekenmerkt door het gebruik van ritme en site-specificiteit. Ereğ combineert video, geluid en beelden, vaak in een poging de perceptie en ervaring van de kijker in een bepaalde ruimte te veranderen. Cevdet Ereğ presenteerde onlangs zijn geluidsinstallaties in solotentoonstellingen in veelgeprezen internationale instellingen zoals ARTER, Istanbul, TR (2020), Hamburger Bahnhof, Berlijn, DE (2019/20); Ruhrtriennale, Bochum, DE (2019); The Art Institute of Chicago, USA (2019); InSitu, MuHKA, Antwerpen, BE (2018) en MUAC, Mexico City, MX (2017). In 2017 presenteerde Cevdet Ereğ zijn monumentale geluidsinstallatie ÇIN in het Turkse paviljoen op de 57e Biënnale van Venetië. Cevdet Ereğ werd genomineerd voor de Jameel Prize 4 (2016) en ontving in 2012 de Nam June Paik Award voor het werk 'SSS'.

Sarah Naqvi (1996, Mumbai) is momenteel in residentie bij de Ateliers in Amsterdam. Ze had haar eerste tentoonstelling in Clark House, Mumbai (IN) in 2018. In hetzelfde jaar maakte ze deel uit van verschillende groepstentoonstellingen, o.a. bij Para Site, Hong Kong, HK; TS1 Yangon, MM; Museum of Modern Art, Warschau, PL; Apexart, New York, VS; Conflictorium, Ahmedabad, IN; en Haus der Kulturen der Welt, Berlijn, DE (2019) en Àme Nue, Hamburg, DE (2019). Naqvi maakte deel uit van het Forecast Forum Residency, Berlijn, in 2018. Ze ontving de 'The Phenomenal she' prijs in 2019 uitgereikt door de Indian National Bar Association en de NID Ford Foundation Grant in 2018.

Werk van **Gluklya** (Natalia Pershina-Yakimanskaya, 1969, Leningrad) is tentoongesteld in groepsshow's en solo-show's over de hele wereld, zoals Pushkin House, Londen, VK (2019); Center for Contemporary Art, Berlijn, DE (2019); BOZAR, Brussel, BE (2019); 'Positions 4', samengesteld door Charles Esche, Van Abbemuseum Eindhoven, NL (2018/2019); Manchester's Home, Manchester, VK (2017); Ludwig Forum für Internationale Kunst, Aachen, DL (2017); Pratt Institute, New York, USA (2016); Hero Mother, Berlin, DE (2016); Manifesta 10, St. Petersburg, RU (2014); MMOMA, Moskou, RU (2013); MUMOK, Wenen, AT (2013). In 2015 nam Gluklya deel aan de tentoonstelling 'All The World's Futures', samengesteld door Okwui Enwezor, op de Biënnale van Venetië in 2015, met haar monumentale installatie 'Clothes for Demonstration Against False Election of Vladimir Putin (2011-15)'.

Melanie Bonajo (1987, Heerlen) zal Nederland vertegenwoordigen op de 59e Biënnale van Venetië. Melanie Bonajo's werk is vertoond op internationale tentoonstellingen in heel Europa, o.a. Stedelijk Museum Amsterdam (2019/20); Pori Museum (2019); Palais de Tokyo, Parijs (2019); Guangzhou Triennial (2018/19); Haus der Kunst, München (2018); Manifesta 12, Palermo (2018); Riga International Biennial of Contemporary Art (2018); Bonnefantenmuseum, Maastricht, NL (2018); Museum Boijmans van Beuningen, Rotterdam (2018); Frankfurter Kunstverein, Frankfurt, DE (2017); FOAM Photography Museum, Amsterdam, NL (2016). Melanie Bonajo werd genomineerd voor de Nam June Paik Award (2018), de Prix de Rome (2017) en stond op de shortlist voor de 57e Biënnale van Venetië (2016). Haar film *Night Soil - Economy of Love* won een IFFR Tiger Award (2016).

Clarinde Wesselink (1991, Gorssel) is choreograaf en beeldend kunstenaar. Ze woont en werkt in Amsterdam waar ze in 2014 afstudeerde aan de Gerrit Rietveld Academie. Clarinde had onlangs een solotentoonstelling in Sign Projectsplace, Groningen, NL (2019). Het was het tweede deel van een onderzoek naar kikkers - voor het eerste deel was ze in residentie bij Knockvologan Studies op het eiland Mull in Schotland. In 2019 presenteerde ze haar werk bij 'Prospects & Concepts', Art Rotterdam, NL. Haar werk 'Horizon-Tale' is geselecteerd voor het Fine Arts Film Festival in Los Angeles, VS (29 mei - 5 juni 2020).